

یا مقلب القلوب والابصار

آمد بهار ای دوستان منزل سوی بستان کنیم
گرد غریبان چمن خیزید تا جولان کنیم
امروز چون زنبورها بر آن شویم از گل به گل
تا در عسل خانه جهان شش گوشه آبادان کنیم
بشنو سماع آسمان خیزید ای دیوانگان
جانم فدای عاشقان امروز جان افشان کنیم

آمد بهاران عاشقان تا خاکدان بستان شود
آمد ندای آسمان تا مرغ جان پران شود
هم بحر پر گوهر شود، هم شوره چون کوثر شود
هم سنگ لعل کان شود، هم جسم جمله جان شود

ای آنکه گردونه دل ها در دستان قدرتمند توست و ای آن که سال و سال ها را می گردانی و لحظه ها را جایگزین یکدیگر می سازی، ای تدبیر کننده روز و شب ، ما را به بهترین حالت ها راهنمایی بفرما ای خدای مهربان و بی همتا.

خدایا همه توفیق ها از آن توست، دریغ آن که خرقة تهی کنیم و از توفیقات تو بی بهره باشیم. خداوندا ما را از زمره بهترین بندگانت قرار بده و توفیقات ما را در این سال جدید بیش از پیش گردان. لحظه ها می گذرند و جایگزین یکدیگر می شوند ، آنچه وجود ما را در این میان ماهیت و هویت واقعی می بخشد ، آن است که تا چه اندازه از زندگی مان، رنگ معرفت و خدایی گرفته است .

زمستان رو به پایان و بهار در آغاز راه است. فصل حیات دوباره طبیعت که با دگرگونی های عمیق و تغییرات وسیع و پر رمز و دار در اوضاع و احوال آن همراه است تا چند روز دیگر از راه می رسد. بهار با کوله باری از شادابی ، و نشاط از راه می رسد و سبزی و رویش دوباره حیات و زندگی سالم را یادآوری می کند.

جاری شدن رودخانه ها و به پرواز درآمدن پرندگان در چمنزارهای سرسبز، جملگی نشاط و شادابی دوباره را نوید می دهند. طبیعت با لباس نو هماهنگ با پوشش مردم برای تداوم زندگی را فریاد می زند. از دیر باز و تا آنجا که تاریخ به یاد می آورد ، آغاز بهار و سال نو یکی از اعیاد بزرگ ایرانیان است. عیدی که با رسوم و سنن خاص و ماندگاری پیوند خورده و گذر ایام و تند باد حوادث و فراز و نشیب های تاریخ نتوانسته در تداوم آن خللی وارد سازد و ... ایران با

تکیه بر فرهنگ غنی و رسم و سنت های پسندیده و پر معنی و مفهوم همچنان استوار و پا بر جا موجودیت خود را در پهنه تاریخ و زمان حفظ کرده است. نوروز یکی از اصیل ترین نمادهای پایداری این سرزمین توحیدی است.

مردم کشور ما امسال هم مثل همیشه و مانند پار و پیرار نوروز را جشن می گیرند و رسم و سنت آن را از خانه تکانی گرفته تا پوشیدن لباس نو و دید و بازدید و صله رحم و به جای می آورند. اما در نوروز مثل همه روزهای خدا به نوبه خود نوعی هشدار و اعلام خطر مستتر است. هشدار در باره گذر سریع زمان و پایان یافتن فرصت عمر و ... و نوروز که معنی آغاز دوباره را نیز با خود دارد، فراتر از هر چیز فرصت خوبی است برای محاسبه ... محاسبه در باره روزهایی که گذشته و فرصتی که از دست رفته است و ... پرداختن موشکافانه به خود، که سالی که گذشت با خودمان چه کرده و در باره مسئولیت هایی که در قبال اجتماع و همنوگان داشته در کجا به وظیفه خود به درستی عمل کرده و پیش وجدان شرمنده نبوده ایم و کجا کوتاهی کرده و ... برای سال ها و روزهای پیش رو چه باید انجام دهیم که حداقل همه با هم گامی به جلو برداشته باشیم. اگر چنین نباشد و چنین نکنیم ، نوروز هم مثل همه روزها و لحظه های دیگری است که به بیهودگی و بطالت و الکی خوش تلف شده و می گذرد.

ما اهالی ورزش و همه کسانی که در باره این امر برای خود مسئولیتی قائلند خوب است که در آستانه سال نو در کمال صدق و صفا دست های خود را به سوی آسمان بلند کنیم و دعای نغز..... یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الی احسن الحال را از صمیم دل با معبود خود زمزمه کنیم و از او بخواهیم که به ما همت و اراده ای عنایت کند که به مدد آن در سال نو و همزمان و همگام با تازه شدن طبیعت در جهت تغییر و دگرگونی در احوال خود ، به سوی بهترین حال ها یکسره در تلاش باشیم. تردید نکنیم که حال ورزش بستگی به حال و روز خود ما دارد . اگر واقعا آن طور که می گوئیم وضع و حال ورزش از این که هست بهتر شود ، معایب آن کاسته و بر قوت آن افزوده شود و نفس و کارکرد خود را به عنوان یک پدیده و عامل موثر اجتماعی در عرصه های مختلف بهتر از این ایفا کند قبل از نسخه پیچیدن برای آن، باید فکری برای بهبود حال و افکار خود نمائیم و قبل از این کار حرف زدن از بهتر شدن وضع و شرایط ورزش و حرکت آن به سوی نقطه ایده آل ، فقط شعاری دلنشین است که مثل همیشه کمتر به آن عمل می شود و ...

سال 95 با همه فراز و نشیب هایی که برای ورزش اردبیل داشت به پایان رسید. موفقیت در ورزش و ادعای پیشرفت و پسرقت آن باید بر

اساس آمارها و اطلاعات کافی و وافی صورت پذیرد. صرف این که بگوییم سال 95 سال موفق و یا سالی همراه با شکست و سرافکنندگی بوده است اگر همراه با دلایل و مستندات نباشد نمی تواند به طور کامل مورد قبول قرار بگیرد .

فارغ از همه شعارها و ادعاها باید گفت که برای فوتبال اردبیل سال 95 سالی دردناک، فراموش نشدنی و شرم آور بود. سقوط تیم شهرداری به دسته سوم و به دنبال آن سقوط تیم فوتسال بهراد به لیگ دسته دوم اوج بدبختی فوتبال اردبیل در سالی بود که آخرین روزهای آن را پشت سر می گذاریم.

نمی دانم شاید فوتبال ما نفرین شده باشد و این امر به دلیل نبود صداقت و یک رنگی و جولان دادن افراد ناکارآمد و نالایق در اطراف آن و رواج زیر آب زنی و حاکمیت روباه صفتی و نامردی و رشد تفکر ارجحیت منافع شخصی بر منافع فوتبال باشد.

بلا تکلیفی فوتبال اردبیل از نظر مدیریت و ادامه دار شدن اختلاف میان اداره کل ورزش و جوانان و هیات فوتبال استان یکی دیگر از مشکلات این رشته ورزشی است. در فوتبال اردبیل متأسفانه در سال های اخیر زیاد حرف زده شده و تا دلمان بخواهد وعده های بی اساس و بی پایه داده شده است. تا بوده فقط ادعا بوده و بس. در عمل چیزی که بتواند از ادعاهای انجام یافته دفاع کند چیزی مشاهده نمی شود و این دردی است که در سایه تفکر حاکم بر تن نزار و در حال موت نفوذ کرده است.

امیدواریم سال 96 برای ورزش اردبیل سالی سرشار از موفقیت و شادکامی باشد. امیدواریم در سال جدید نفرت ها و کینه ها در ورزش اردبیل جای خود را به محبت ها و دوستی ها بدهد. امیدواریم در سال آینده فضای ورزش اردبیل را یک رنگی ، صداقت، مهر و محبت، صمیمیت ، وحدت، هم دلی و همراهی فرا بگیرد. امیدواریم سال جدید برای ورزش اردبیل سالی به دور از هر گونه تنش و حاشیه باشد. امید آن داریم که در سال 96 بزرگ ترین اتفاق ورزشی سال یعنی میزبانی رقابت های والیبال امید های آسیا با سربلندی پشت سر گذاشته شود و افتخار دیگری نصیب مردم قهرمان و میهمان نواز استان گردد.

خدایا چنان کن سرانجام کار
تو خوشنود باشی و ما رستگار